

се връща, като хвърка силно, и се зави нѣколко пѣти надъ самото мѣсто. Като се убѣди, че нѣма вече никаква опасностъ, спусна се. Постоя нѣколко минути съ издигната глава и сѣ оглеждаше. И не забѣлѣжи пакъ нищо опасно. Тогава трѣгна надолу къмъ мѣстото, отдѣто я дигнахме. И тамъ сѣщо. Тя се запѣти леко къмъ сѣсѣдния мочуръ и се провикна: „крякъ, крикъ!“ Веднага нѣщо ѝ се обади: „пиу, пиу!“ Обаждаха се малкитѣ патици, които незабѣлѣзано се бѣха скрили между трѣстѣта.

Слѣдъ малко видѣхме събрани цѣлата фамилия, радостна, довольна, да плува по тихата вода на езерото.

